

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михальчука Богдана Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої – четвертої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
31 травня 2018 року
№ 186-2(II)/2018

Справа № 3-201/2018(2163/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михальчука Богдана Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої – четвертої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального

кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Михальчук Богдан Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам другій, третій статті 8, частині першій статті 9, статті 21, частині другій статті 55, частині першій статті 64, частинам першій, другій статті 129 Конституції України положення частин першої – четвертої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс).

Автор клопотання стверджує, що зазначені норми Кодексу, застосовані в остаточному судовому рішенні Верховного Суду від 7 березня 2018 року у його справі, є неконституційними, оскільки наслідком їх застосування судами є обмеження доступу до правосуддя та захисту особою своїх прав і свобод, пов'язаних із строками звернення до суду в адміністративному процесі.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційну скаргу наводить положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції, викладені у рішеннях Конституційного Суду України від 22 вересня

2005 року № 5-рп/2005, від 15 жовтня 2013 року № 8-рп/2013, рішення Європейського суду з прав людини. Також автор клопотання долучив до конституційної скарги ряд копій судових рішень у його справі, роздрукованих з Єдиного державного реєстру судових рішень, та копію постанови Верховного Суду від 7 березня 2018 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються (пункти 6, 7, 8 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що Михальчук Б.А. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень частин першої – четвертої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу.

Автор клопотання, цитуючи положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, не навів взаємозв'язку між положеннями частин першої – четвертої статті 99, частини першої

статті 100 Кодексу та положеннями частин другої, третьої статті 8, частини першої статті 9, статті 21, частини другої статті 55, частини першої статті 64, частин першої, другої статті 129 Конституції України. Викладення тільки змісту положень законів України, цитування приписів Конституції України, а також юридичних позицій Конституційного Суду України, рішень Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням їх неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу не зазначив, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на його думку, зазнало порушення внаслідок застосування положень частин першої – четвертої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу. Михальчук Б.А. також висловив незгоду з судовими рішеннями, прийнятими у його справі, а це не може вважатися аргументами на підтвердження неконституційності нормативно-правових актів чи їх окремих положень.

З наведеного вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Рішенням Конституційного Суду України від 13 грудня 2011 року № 17-рп/2011 визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), зокрема, положення частин другої, четвертої статті 99 Кодексу, а отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, автор клопотання не долучив до конституційної скарги копій усіх документів, на які посилається, та не відобразив їх у переліку документів і матеріалів, що додаються. Наведене вказує на недотримання

суб'єктом права на конституційну скаргу вимог пунктів 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що автор клопотання не дотримав вимог пунктів 6, 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 4, 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михальчука Богдана Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої – четвертої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пунктів 4, 6

статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги; наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Лемак В.В.

Сліденко І.Д.

Тупицький О.М.